

Ülevaade Eesti misjoniprojektist TAPA 13 juulis 2013

Marie Kunešová, Domažlice kristlik kogudus (18)

Sel aastal olin Eestis juba teist korda. Nautisin seda misjonireisi esimestest ettevalmistustest peale, kui arutasime meeskonnaga meie programmi üle ning harjutasime tantsu ja muid etteasteid. Ilm oli suurepärane. Iga päev paistis päike ja oli soe. Vaid kolmandal päeval, kui saabusime Eestisse ja plaanisime Tapal eestlastega grillida, hakkas sadama. Palusime, et vihm lõppeks, ja veel enne, kui külalised kohale jõudsid, sadu lakkaski ning sellest hetkest alates oli ilm ilus.

Evangeliseerides ja Tapa tänavatel aaretejahti pidades julgustas mind kohe esimesest päevast alates inimeste sõbralikkus ja see, et saime nendega ka palvetada. Eelmisel aastal ei palvetanud me kellegagi, vaid kutsusime neid õhtusest programmist osa saama.

Kolmas päev oli võrratu. Ehkki aaretejaht oli edukas ka esimestel päevadel, palvetasin, et leiaksin ehtsa aarde ning et Jumal tegutseks veel enam. Tänavatele läksin koos Paul ja Jonas Neustupny ning Maarja Kivisillaga. Maarjal seisis nimekirjas koht meie evangelisatsiooni- telgi läheduses ning seal kohtasime kolme tüdrukut. Üks nendest kandis kollastes värvides T-särki, mis oli samuti Maarja nimekirjas, ja oli blond – selle märksõna sain mina. Kõnetasime tüdrukuid ja seletasime neile mängu, mida mängime. Küsisime nende käest probleemide kohta meie nimekirjades, kuid tüdrukutel ei olnud ühtegi neist. Jonas küsis, kas ta võiks neile prohveteerida – rääkida seda, mida ta saab nende kohta Jumalalt, kes tunneb neid läbinisti. Tüdrukud olid nõus. Blondile neiu rääkis Jonas, et ta mängib klaverit, on sageli meelsasti oma toas ning unistab. See läks täppi ja tüdruk oli väga üllatunud. Järgmisel neil oli vigastatud pahkluu, seegi läks täppi, ning Jonas ütles tema kohta, et tal on emasüda, ta hoolitseb teiste eest ning Jumal teeb sedasama meiega. Kolmanda tüdruku jaoks oli sõna, et ta on kui päikene ning tal on matemaatikaga probleemid. Tüdruk tunnistas need omaks. Palvetasime igaühe eest eraldi. Minu nimekirjas oli „venelane“ ning kaks tüdrukutest olidki vene rahvusest. Ühe nimi neist oli Christine. Selle nime sain ma südamesse, kuid ei kirjutanud üles, sest ma polnud päris kindel.

Käisime ka ühe silla juures, mis seisis Jonase nimekirjas. Sealsel võrkpalliplatsil kohtasime poisse, keda Jonas teadis rulaplotsilt. (Rulaplots oli ka minu nimekirjas.) Sealt leidsime kollast värvi ja kummi (pall) ning kaks poissi ja kaks tüdrukut olid blondid. Kõik nimetatu seisis meie nimekirjades. Palvetasime kahe tüdruku eest, kellel oli olnud aeg-ajalt põlvede ja puusadega probleeme, kuid me ei saanud teada, kas nad tervenesid või mitte. Üks poiss ei saanud oma põlve õieti tahapoole painutada. Jonas palvetas tema eest ja küsis, kas nüüd on parem. Oli parem ning Jonas palvetas uuesti, kuni põlv sai päris korda! Pauli nimekirjas oli nimi Katharina ja üks tüdrukutest kandis tõepoolest nime Katharina (eesti keeles Katrin).

Tagasiteel kohtasime naist, kes käis karkudega ning kelle jalg oli sidemes. Küsisime, kas tohime tema eest palvetada. Kui olin naise eest palunud, ütles ta, et olukord on parem. Palvetasin niisiis edasi ja Jonas julgustas naist proovima oma jalale toetuda. Ta prooviski ja ütles, et on juba päris hea.

Meie meeskonnaga koos teeninud eestlased olid innustunud, vaprad ja külalislahked ning meil olid nendega head suhted ja suurepärane koostöö. Ka meie meeskonnaliikmete vahel oli hea koostöö ja ehkki mina ja Jonas ei olnud Prahast, sulandusime me meeskonda sisse ning ma tundsin end kaaslaste seas väga hästi.

Olen Jumalale õnnistatud misjonireisi eest tänulik.

Toimetuse märkus:

Aaretejaht on üks võimalusi, kuidas tänavatel evangeliseerida. Kõigepealt kirjutab igaüks paberilehele (aaretekaardile) tunnetusesõnad, et saada vajalikud andmed aarete otsimiseks. Märksõnade kategooriad on või võiksid olla: koht, isiku nimi, välimus, tema konkreetne probleem, midagi ebatavalist. Seejärel moodustatakse väikesed grupid, grupiliikmed loevad üksteisele oma märksõnad ette ja suunduvad seejärel oma aaretekaarte pidevalt võrreldes aaretejahile.

Aaretejaht on üleloomulik evangeliseerimine üleloomulike kohtumiste kaudu. Kevin Dedmon Reddingi Betheli kogudusest USAs kirjutab piibellikest põhimõtetest, juhtnööridest ja isiklikest tunnistustest oma raamatus „The Ultimate Treasure Hunt“, väljaandja Adair N. Renning, 1995, ISBN 978-0964877306.

Tšehhi originaalteksti vt [siit](#). Saksa keeles vt [siit](#). Saksa keelest tõlkinud Kaire Petrenko.